

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și Struț Eduard,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” împotriva lui Struț Eduard, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 august 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, casată hotărârea Judecătoriei Hîncești din 16 octombrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiune a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2015, SRL „Master Game” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Struț Eduard, intervenient accesoriu IFS pe mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 01 martie 2009, între SRL „Master Game” în calitate de angajator și Struț Eduard în calitate de salariat a fost încheiat contract individual de muncă nr. 4, în temeiul căruia pârâtul a fost angajat în funcția de operator-casier al sălii aparatelor de joc cu câștiguri bănești.

Menționează că potrivit pct. 2.2. lit. b) din contractul sus menționat, salariatul s-a angajat de a exercita cu bună-credință obligațiile de serviciu, care conform pct. 2.3. sunt indicate în instrucțiunea de serviciu ca parte componentă a contractului individual de muncă, care a fost adusă la cunoștință salariatului Struț Eduard la 01 martie 2009.

Susține că în corespundere cu pct. 2 Capitolul I din Instrucțiunea de serviciu a operatorului-casier al aparatelor de joc, la exercitarea funcțiilor de serviciu operatorul-casier este obligat să efectueze tranzacții de decontare în numerar cu clienții în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

De asemenea, s-a arătat că potrivit pct. 1 lit. a), pct. 2 lit. a) și lit. c) din Contractul de răspundere materială deplină nr. 4, care a fost încheiat cu salariatul

Struț Eduard la 01 martie 2009, salariatul suportă răspunderea materială deplină pentru prejudiciul material cauzat și este obligat să se atârne grijuliu față de valorile transmise acestuia în gestiune, să întreprindă măsuri pentru evitarea prejudiciului, în ordinea stabilită să ducă evidența circulației valorilor bănești și materiale, să întocmească și să prezinte rapoartele privind circuitul și soldul valorilor transmise în gestiune a salariatului.

Pentru considerentele menționate, remarcă că pârâtul Struț Eduard a ignorat obligațiile sale de serviciu, deoarece în baza actului de control nr. 1-611539 din 22 februarie 2013, întocmit în rezultatul controlului operativ efectuat de către inspectorii IFS pe mun. Chișinău la subdiviziunea SRL „Master Game” situată pe adresa bd. Dacia, 16/1, mun. Chișinău, s-a constatat că pârâtul nu a utilizat mașina de casă și control cu memorie fiscală la achitarea mizei de 150 lei.

Astfel, în temeiul actului enunțat, IFS pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013, prin care SRL „Master Game” i-a fost aplicată amendă în mărime de 25 000 lei pentru neutilizarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală.

În continuare relevă că la 30 aprilie 2013, SRL „Master Game” a depus cererea de chemare în judecată împotriva IFS pe mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013.

Prin urmare, în contextul dat, indică că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, menținută în vigoare prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2015, a fost respinsă acțiunea SRL „Master Game” ca nefondată.

Consideră că în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului Struț Eduard, SRL „Master Game” i-a fost cauzat prejudiciul material în mărime de 25 000 lei, suma care a fost achitată în bugetul de stat la data de 13 ianuarie 2015, fapt confirmat prin ordinul incaso nr. 0615000043.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 327, art. 328, art. 333, art. 334, art. 337 alin. (1), art. 338 alin. (1) lit. a), art. 339, art. 341, art. 342, art. 344 Codul muncii.

Solicită încasarea de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” a prejudiciului material în mărime de 25 000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 16 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 august 2016, a fost admis apelul declarat de către SRL „Master Game”, casată hotărârea Judecătorei Hîncești din 16 octombrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” prejudiciul material în mărime de 25 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1 312,50 lei.

La 21 noiembrie 2016, IFS pe mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicare eronată a normelor de drept material, fiind pasibilă de casare, invocându-se prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) CPC.

În acest sens relevă că a fost interpretată eronat norma de drept material, ceea ce a generat soluționarea greșită a pricinii.

Menționează că SRL „Master Game” nu a atras pe Struț Eduard în calitate de intervenient accesoriu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Master Game” împotriva IFS pe mun. Chișinău cu privire la contestarea deciziei nr. 1002/2/11 din 13 martie 2013, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare, iar decizia irevocabilă emisă în rezultatul examinării litigiului sus menționat nu are efecte juridice la examinarea acțiunii de regres depuse de SRL „Master Game” împotriva lui Struț Eduard.

Susține că prejudiciul se aplică proporțional cu încălcarea comisă, astfel încât SRL „Master Game” urma în cadrul unei anchete de serviciu să stabilească cuantumul prejudiciului cauzat de salariat, or intimatul Struț Eduard a comis o singură încălcare, pe când sancțiunea stabilită SRL „Master Game” de către IFS pe mun. Chișinău în mărime de 25 000 lei a fost aplicată pentru încălcarea repetată a legislației, or, prima încălcare prin care SRL „Master Game” a fost sancționată cu 10 000 lei nu poate fi imputată salariatului Struț Eduard.

Consideră că prima instanță corect a stabilit asupra necesității efectuării unei anchete de serviciu de către SRL „Master Game”, în cadrul căreia urmau a fi stabilite toate circumstanțele importante pentru angajarea răspunderii materiale a lui Struț Eduard.

La 26 decembrie 2016, Struț Eduard, la fel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că s-a aflat în raporturile de muncă cu angajatorul SRL „Master Game” până în decembrie 2013, de aceea este incontestabil aplicarea Codului muncii de către angajator în cazul în care se nasc careva litigii atâta timp cât salariatul este angajat în cadrul întreprinderii.

Afirmă că odată cu demisia salariatului raporturile de muncă au fost întrerupte, din care motiv angajatorul urma să dovedească prin probe suficiente cauzarea prejudiciului material de către angajat și să înainteze o acțiune în regres împotriva salariatului, fapte de care instanța de apel nu a ținut cont.

În acest context invocă că pentru a dovedi prejudiciul cauzat de salariat angajatorului, SRL „Master Game” era obligat să stabilească mărimea prejudiciului material și cauzele apariției lui.

Astfel, cu referire la prevederile art. 342 Codul muncii, insistă că angajatorul urma să efectueze o anchetă de serviciu în cadrul căreia să solicite explicații de la salariat.

Remarcă că instanța de apel incorect a considerat că vinovăția salariatului Struț Eduard în exercitarea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu se confirmă prin actele întocmite de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, cât și prin actele judecătorești emise în cadrul litigiului inițiat de SRL „Master Game”.

Mai invocă că termenul de prescripție de înaintare a acțiunii în judecată a început să curgă din ziua emiterii deciziei IFS pe mun. Chișinău, dar nu din ziua în care a fost emisă hotărârea definitivă cu privire la contestarea deciziei IFS mun. Chișinău de către SRL „Master Game”.

Consideră recurentul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind emisă cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

La 26 ianuarie 2017, Struț Eduard, a depus cererea privind alăturarea la recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, prin care a susținut

argumentele ultimului invocate în susținerea cerințelor de admitere a recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 31 ianuarie 2017, intimatul SRL „Master Game” a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 02 august 2016 a fost expediată în adresa părților, inclusiv recurenților la 26 octombrie 2016, fapt ce rezultă din copia scrisorii de însoțire nr. 2a-4847/16 (f. d. 197), tot din acele cauze rezultă că reprezentantul recurentului Struț Eduard a primit copia deciziei instanței de apel la 27 octombrie 2016, fapt confirmat prin recipisă (f. d. 196).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 21 noiembrie 2016 și respectiv la 26 decembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și Struț Eduard, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă parțial.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Fiind investită cu acțiunea în cauză, având ca obiect al litigiului încasarea de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” cu titlu de prejudiciu material suma de 25 000 lei, cauzat angajatorului de către salariat, cât și încasarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii SRL „Master Game” împotriva lui Struț Eduard.

Judecând apelul declarat de către SRL „Master Game”, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii acestuia, și casând integral hotărârea primei instanțe a pronunțat o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii, încasând de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” prejudiciul material în mărime de 25 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1312,50 lei.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererile de recurs și materialul probator, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că soluția instanțelor de judecată este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material.

În susținerea opiniei date, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că la 01 martie 2009, între SRL „Master Game” în calitate de angajator și Struț Eduard în calitate de salariat a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 4, în temeiul căruia Struț Eduard a fost angajat în funcția de operator al aparatelor de joc în sălile de joc a SRL „Master Game” (f. d. 5-7).

Tot la data de 01 martie 2009, în scopul asigurării integrității bunurilor SRL „Master Game”, între SRL „Master Game” în calitate de angajator și salariatul Struț

Eduard în calitate de operator-casier al aparatelor de joc a fost încheiat Contractul de răspundere materială deplină a salariatului nr. 4 (f. d. 12).

Punctul 1 lit. a) și punctul 2 lit. a) și lit. c) din contractul sus menționat, indică că salariatul Struț Eduard poartă răspunderea materială deplină pentru prejudiciul material cauzat și este obligat să aibă grijă față de valorile transmise, să întreprindă măsuri în scopul evitării prejudiciului, să ducă evidența circulației valorilor materiale și bănești, să întocmească și să prezinte rapoartele privind soldul valorilor transmise salariatului.

La fel, actele cauzei denotă că la 22 februarie 2013, de către IFS pe mun. Chișinău a fost efectuat controlul operativ la sala de jocuri cu noroc amplasată în mun. Chișinău, bd. Dacia 16/1 ce aparține SRL „Master Game”, în cadrul căruia s-a constatat neutilizarea de către Struț Eduard a mașinii de casă și control la încasarea sumei de 150 lei (mize), cât și depistarea excedentului de mijloace bănești în casierie mașinii de casă și control de tipul Datecs DP-50, înregistrată la DAF Râșcani cu nr. 206014207, în sumă de 10 868 lei, care nu poate fi justificat prin datele înscrise în documentele emise de mașină de casă și control (f. d. 14-15).

Potrivit explicațiilor lui Struț Eduard angajat în calitate de operator al aparatelor de joc în sala de joc a SRL „Master Game” din 22 februarie 2013, la momentul controlului fiscal numerarul în casierie mașinii de casă și control constituie 13 318 lei, iar prin raportul „X” se confirmă că prin mașina de casă și control cu memorie fiscală au fost înregistrate mijloace bănești în sumă de 2 450 lei, excedentul mijloacelor bănești constituind 10 868 lei (f. d. 56).

În rezultatul controlului fiscal, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Master Game” a fost aplicată amenda în sumă de 25 000 lei pentru neutilizarea repetată a mașinii de casă și control existente, aplicată în conformitate cu art. 254 alin. (4) Cod fiscal (f. d. 16).

Ulterior, SRL „Master Game” a contestat în instanța de judecată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, acțiunea SRL „Master Game” a fost respinsă (f. d. 17-19).

Iar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2015, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SRL „Master Game” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014 (f. d. 20-23).

Tot actele cauzei atestă că potrivit Ordinului Incaso nr. 0615000043 din 13 ianuarie 2015, SRL „Master Game” a achitat în contul bugetului de stat amenda în mărime de 25 000 lei (f. d. 25).

Față de situația de fapt stabilită, la caz se constată că Struț Eduard a fost angajat la SRL „Master Game” în calitate de operator al aparatelor de joc în sălile de joc și în legătură cu executarea obligațiilor de muncă, a cauzat prejudiciul ultimului, prin urmare, răspunderea materială a lui Struț Eduard față de SRL „Master Game” este justificată prin prisma prevederilor art. 336 Codul muncii, care stabilește că pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel, și nu cade sub incidența art. 377 Codul muncii, care reglementează răspunderea materială deplină a salariatului, după cum a concluzionat instanța de apel.

Or, răspunderea materială deplină a salariatului survine numai în cazurile expres prevăzute de lege.

La acest capitol necesită a fi remarcate prevederile art. 338 alin. (1) lit. a) Codul muncii, care indică că salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile când între salariat și angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art. 339).

Iar în conformitate cu art. 339 Codul muncii, contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vârsta de 18 ani și care deține o funcție sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise. Nomenclatorul funcțiilor și lucrărilor menționate la alin. (1), precum și contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.

În acest context instanța de recurs reține că prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 449 din 29 aprilie 2004, a fost aprobat Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariați cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise.

Așa fiind, în corespundere cu anexa nr. 1 la Nomenclatorul, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, funcția de operator al aparatelor de joc în anexa nominalizată nu se regăsește, prin urmare Struț Eduard nu este persoana cu care poate fi încheiat un contract de răspundere materială deplină, deoarece funcția deținută de el nu cade sub incidența Nomenclatorului nominalizat.

Or, potrivit contractului individual de muncă nr. 4 din 01 martie 2009 și a fișei de post, Struț Eduard deținea funcția de operator al aparatelor de joc și nu a operatorului-casier precum a fost stipulat în Contractul cu privire la răspunderea materială deplină a salariatului nr. 4 din 01 martie 2009 (f. d. 5, f. d.11-12).

Cu alte cuvinte răspunderea materială deplină a altor categorii de funcții sau lucrări executate, neincluse în Nomenclator, poate avea loc în baza altor temeieri și nu în baza contractului scris despre răspunderea materială deplină.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că semnarea unui contract de răspundere materială deplină cu operator al aparatelor de joc, contravine art. 339 al Codului muncii și hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, respectiv, nu poate fi reținut în speță drept probă în susținerea poziției SRL „Master Game”, întrucât nu reprezintă un temei justificat în situația ultimului.

Aici, se va mai remarca că temeierile răspunderii materiale depline sânt exhaustive și nu pot fi extinse prin analogie. Totodată, la art. 338 Codul muncii sunt prevăzute și alte cauze de răspundere materială deplină a salariatului, însă nici acestea nu sânt aplicabile circumstanțelor de fapt indicate de angajator.

În același timp, instanța de recurs subliniază că potrivit art. 336 Codul muncii, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu cele stabilite, instanța de recurs conchide că Struț Eduard, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, va răspunde material în limitele salariului mediu lunar, iar salariul mediu al acestuia, conform Acordului adițional la Contractul individual de muncă nr. 4 din 01 martie 2009 constituie 1 500 lei (f. d. 9) și anume această sumă este limita de răspunderea materială pentru prejudiciul cauzat angajatorului SRL „Master Game” de către salariatul Struț Eduard pentru încălcarea legislației fiscale constatată de IFS pe mun. Chișinău în cadrul controlului fiscal efectuat la SRL „Master Game”.

Întru confirmarea acestei constatări vine și faptul că SRL „Master Game” prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013, SRL „Master Game”, a fost sancționată cu amendă în mărime de 25 000 lei pentru neutilizarea repetată a mașinii de casă și control existente, în corespundere cu prevederile art. 254 alin. (4) Cod fiscal, respectiv prima încălcare admisă de către SRL „Master Game” pentru neutilizarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală, pentru care ultima a fost sancționată prin decizia nr. 1568/8 din 05 mai 2012, cu amenda în mărime de 10 000 lei, nu poate fi imputată lui Struț Eduard, or la materialele cauzei nu au fost aduse probe în acest sens.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a reduce suma prejudiciului material încasată de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” de la 25 000 lei până la 1 500 lei, suma limită de răspundere materială a angajatului Struț Eduard.

De altfel, nu pot fi reținute argumentele recurentului Struț Eduard precum că termenul de prescripție de înaintare a acțiunii în judecată a început să curgă din ziua emiterii deciziei IFS pe mun. Chișinău, or în speță se constată că dreptul la acțiunea SRL „Master Game” cu privire la încasarea prejudiciului material în ordine de regres a apărut la data emiterii deciziei definitive și executorii a Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, de respingere a acțiunii SRL „Master Game” înaintate împotriva IFS mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1002/3/11 din 13 martie 2013, prin care SRL „Master Game” a fost sancționată cu amenda în mărime de 25 000 lei.

Totodată, la caz au relevanță și prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului-proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Aceste prevederi potrivit alin. (3) art. 94 CPC sunt aplicabile și la repartizarea cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii.

Din materialele cauzei rezultă că cheltuielile de judecată sunt formate din taxa de stat achitată în prima instanță în suma de 750 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 247 din 11 martie 2015 (f. d. 2) și taxa de stat achitată în instanța de apel în sumă de 562,50 lei, confirmată prin ordinul de plată nr. 101 din 04 februarie 2016 (f. d. 122), în total suma de 1312,50 lei.

Cu referire la norma citată și ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, instanța de recurs consideră necesar de a încasa de la Struț Eduard cheltuielile de judecată în limitele pretențiilor admise și anume în sumă de 78,75 lei.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de către IFS pe mun. Chișinău și Struț Eduard, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care a admite parțial acțiunea și de a încasa de la Struț Eduard în beneficiul SRL „Master Game” prejudiciul material în mărime de 1 500 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 78,75 lei, în rest acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și Struț Eduard.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 02 august 2016 și hotărârea Judecătoriei Hîncești din 16 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” împotriva lui Struț Eduard, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” împotriva lui Struț Eduard, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire repararea prejudiciului material.

Se încasează de la Struț Eduard în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” prejudiciul material în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) lei.

Se încasează de la Struț Eduard în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” cheltuielile de judecată în mărime de 78 (șaptezeci și opt) lei, 75 bani.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva